

HOE JEZUS TE VOLGEN?

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in Luk. 9:23-25 staan uiterst confronterende woorden van Jezus beschreven, hoe we Hem dienen te volgen: *“En Hij zeide tot allen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis dagelijks op, en volge Mij. Want zo wie zijn leven behouden wil, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal het behouden. Want wat baat het een mens, die de gehele wereld zou winnen, en zichzelf verliezen, of schade zijns zelfs lijden?”*

Confronterend omdat Jezus aan Zijn discipelen duidelijk maakte, dat ieder die achter Hem wil komen en Hem wil volgen, bereid moet zijn om zichzelf te verloochenen en zijn kruis van eventuele verdrukkingen en moeiten op zich te nemen. Ja, zelfs bereid moet zijn om het leven voor Hem te verliezen.

Nu is het daadwerkelijk verliezen van het leven voor Jezus, de marteldood, maar voor heel weinigen weggelegd. Maar toch moeten wij bereid zijn om ons leven voor Jezus prijs te geven. Dat wil zeggen ons eigen ik, ons ego, ons zo dierbare persoontje en ons eigen kostbare, comfortabele leventje. Onszelf voor Jezus verloochenen houdt in, dat we niet meer aan onszelf denken en op ons eigen belang blikken. Neen, voortaan denken we nog slechts aan het belang van Hem en van de zielen die Hij aan ons toevertrouwt.

Aan het einde van het hoofdstuk Lukas 9 gaat Jezus nogmaals op dit onderwerp in. Nadat de discipelen blijkbaar een aantal dagen over Jezus' confronterende woorden hadden nagedacht, kwamen ze met Hem in gesprek over hoé ze Hem dan wel moesten volgen.

De eerste discipel kwam niet met een vraag, maar met een statement. Luk. 9:57-58 – *“En het geschiedde op den weg, als zij reisden, dat een tot Hem zeide: Heere, ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat. En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge.”* Broeders en zusters, de belofte om Jezus te volgen, is licht gemaakt. Maar hebben we de prijs wel berekend? Wéten we wel, wat dat betekent? Want Jezus zei, dat Hij geen plaats had om Zijn vermoeide hoofd neer te leggen. Met andere woorden, Hij zou nergens met open armen worden ontvangen. En Hij genoot geen enkel comfort of privacy. Zijn wij wel bereid om onze eigen comfortabele gemakken en onze privacy op te geven voor Jezus? Zijn wij bereid om te gaan, als er om 3 uur 's nachts iemand dringend hulp nodig heeft? Ook als dit regelmatig zou gebeuren? Broeders en zusters, blijkbaar moeten we de prijs van het volgen van Jezus niet alleen kunnen berekenen, maar moeten we ook bereid zijn om die prijs daadwerkelijk te betalen.

Maar Jezus merkte nóg iets belangrijks op. Hij zei: *“Vossen hebben holen en vogels hebben nesten; maar Ik heb geen plek om Mijn hoofd neer te leggen.”* Wat bedoelde Jezus hiermee? In de bijbel wordt met “vossen” de zonde bedoeld, waardoor op het arbeidsveld van het Evangelie door ons toedoen jonge zielen bedorven worden. Hoogl. 2:15 – *“Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderven, want onze wijngaarden hebben jonge druifjes.”*

Nu weet ik niet of vossen ook druiven eten (misschien wel!), maar zij graven wel holen en jonge vosjes zijn heel speels waardoor de aanplant kan worden vernield.

Met “vogelen des hemels” worden demonen bedoeld. Mark. 4:4,15 – *“En het geschiedde in het zaaien, dat het ene deel zaads viel bij den weg; en de vogelen des hemels kwamen, en aten het op..... En dezen zijn, die bij den weg bezaaid worden, waarin het Woord gezaaid wordt; en als zij het gehoord hebben, zo komt de satan terstond, en neemt het Woord weg, hetwelk in hun harten gezaaid was.”*

Zo gemakkelijk geven wij in ons hart toegang aan zonden en demonen, maar niet aan Jezus. Broeders en zusters, wilt u Jezus oprecht en succesvol kunnen volgen en dienen? Doe dan

de zonde uit uw hart weg en verban elke demon waardoor u gebonden bent en geef Hem de hoogste plaats in uw hart. Laat Hem Zijn vermoeide hoofd in uw hart te rusten leggen.

Na deze eerste uitleg van Jezus gaf Hij vervolgens aan een andere discipel de opdracht om Hem te volgen. Luk. 9:59-60 – *“En Hij zeide tot een anderen: Volg Mij. Doch hij zeide: Heere, laat mij toe, dat ik heenga, en eerst mijn vader begrave. Maar Jezus zeide tot hem: Laat de doden hun doden begraven; doch gij, ga heen en verkondig het Koninkrijk Gods.”*

Het antwoord van deze discipel was niet zozeer een weigering, maar hij had éérsst nog wat anders te doen, namelijk het begraven van zijn pas gestorven vader. Bij het overwegen van het ogenschijnlijk harde antwoord van Jezus moeten we twee dingen bedenken. Allereerst dat zij op evangelisatiereis waren. Vers 57a – *“En het geschiedde op den weg, als zij reisden, dat .....”* Voorts moeten we bedenken, dat in Israël de gestorvene nog op dezelfde dag wordt begraven om te voorkomen, dat het lichaam in het hete klimaat gaat ontbinden. Dus deze discipel had nét het bericht van de dood van zijn vader vernomen en zal beslist diep bedroefd en geschokt zijn geweest. Hij wilde graag zijn reis onderbreken. Maar Jezus zei: *“Ga heen en verkondig het Evangelie”*. Dát is met andere woorden veel belangrijker! Jezus wilde niet cru zijn, maar wél aan Zijn discipelen iets duidelijk maken. Allereerst dat familiezaken moeten wijken voor de prediking van het Evangelie. Maar ook *“dode”* werken, dat wil zeggen, werken en activiteiten, die niets met Gods Koninkrijk te maken hebben.

Ten slotte zei weer een andere discipel het volgende tegen Jezus. Luk. 9:61 – *“En ook een ander zeide: Heere, ik zal U volgen; maar laat mij eerst toe, dat ik afscheid neme van degenen, die in mijn huis zijn.”*

Waarna Jezus antwoordde in Luk. 9:62 – *“En Jezus zeide tot hem: Niemand, die zijn hand aan den ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods.”* Wat bedoelt Jezus eigenlijk met Zijn antwoord op een op het eerste gezicht heel normale vraag? Is het dan zo abnormaal om afscheid van de familie te nemen, wanneer men Jezus voortaan wil volgen? Als we het zo stellen, dan niet! Maar Jezus wil ons duidelijk maken, dat zodrá de roep van de Heilige Geest in ons hart klinkt om Jezus aan te nemen en Hem te volgen, wij á la minuut moeten reageren. Daarom zegt de Heilige Geest: *“Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet”* (Hebr. 3:7,15).

En als wij dan het onmiddellijke besluit nemen om Jezus te volgen, dan is het raadzaam om niet achterom te kijken. Want iemand die op de akker ploegt en dus werkt voor Jezus, doch daarbij achterom kijkt, die maakt scheve voren. Neen, broeders en zusters, kijk niet meer achterom, maar kap radicaal af met uw oude leven.

Jezus' waarschuwing kunnen we ook lezen in Luk. 17:31b-32 – *“.....; en wie op den akker zijn zal, die kere desgelijks niet naar hetgeen, dat achter is. Gedenkt aan de vrouw van Lot.”*

Wat gebeurde er eigenlijk met de vrouw van Lot?

Zij was op weg naar haar redding vanuit de stad Sodom. Want God had aangekondigd, dat Hij de steden Sodom en Gomorra volkomen zou verwoesten in verband met de goddeloosheid van de inwoners. Maar Hij wilde graag de rechtvaardigen sparen. Dus stuurde Hij twee engelen om de rechtvaardige Lot en zijn gezin te redden. En zij vertrokken uit de stad Sodom, waarna God vuur en zwavel op Sodom en Gomorra deed regenen. Maar terwijl zij op weg waren naar hun redding en dat vreselijke oordeel zich voltrok, keek Lot's vrouw achterom en zij werd een zoutpilaar (Gen. 19:26).

Wie Jezus wil volgen, doch niet radicaal afkapt met het oude leven, maar nog regelmatig met een zeker genoegen aan die oude tijd terugdenkt of zelfs af en toe dat oude leven weer oppakt, die loopt een groot risico en is in groot gevaar. Want het zou kunnen, dat die oude zonden permanent in het leven worden.

Broeders en zusters, Jezus volgen op de manier zoals Hij het graag wil, vraagt van ons een definitief en radicaal besluit. Maar het blijkt dat er in een gemeente helaas vaak een grote groep christenen aanwezig is, die dat besluit niet willen of kunnen nemen. Hoe frappant was

dan ook de reactie van het Joodse volk in Babylonische ballingschap na de oproep van de Perzische koning Kores om naar Jeruzalem op te trekken en daar het huis van de Heer op te bouwen. Ezra 1:2-3 – *“Zo zegt Kores, koning van Perzië: De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is. Wie is onder ulieden van al Zijn volk? Zijn God zij met hem, en hij trekke op naar Jeruzalem, dat in Juda is, en hij bouwe het huis des HEEREN, des Gods van Israël; Hij is de God, Die te Jeruzalem woont.”*

Weet u hoeveel mensen er op die oproep reageerden? Slechts 42.360 mensen (Ezra 2:64)! Verhoudingsgewijs slechts een minderheid! Want volgens onderzoekers waren er zeker een paar honderdduizend mensen uit de steden van Juda weggevoerd naar Babel. En deze mensen hadden zich beslist vermenigvuldigd in de zeventig jaren van ballingschap te Babel. Maar zij waren gewend geraakt aan het gemak en het comfort en de rijkdom van Babel. Babel is een beeld van de wereld. Zij hadden in Babel kennis gemaakt met afgoderij en occultisme, met materialisme en wereldzin. En toen de oproep kwam om het huis van God in Jeruzalem te bouwen, reageerde er slechts een kleine groep. De rest bleef lekker slapen.

Vandaag stel ik aan mijzelf en aan u de vraag: *“Tot welke groep behoor ik? Tot welke groep behoort u?”* Willen wij vandaag definitief voor Jezus kiezen en Hem radicaal volgen zonder compromissen te sluiten? Zijn we bereid om de gemakken van deze wereld op te geven? Laten we toch de stem van de Heilige Geest in ons hart niet negeren.

Hebr. 3:7-15 – *“Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, Zo verhardt uw harten niet, gelijk het geschied is in de verbittering, ten dage der verzoeking, in de woestijn; Alwaar Mij uw vaders verzocht hebben; zij hebben Mij beproefd, en hebben Mijn werken gezien, veertig jaren lang. Daarom was Ik vertoornnd over dat geslacht, en sprak: Altijd dwalen zij met het hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend. Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn; Indien zij in Mijn rust zullen ingaan! Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos, ongelovig hart, om af te wijken van den levenden God; Maar vermaant elkander te allen dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde. Want wij zijn Christus deelachtig geworden, zo wij anders het beginsel van dezen vasten grond tot het einde toe vast behouden; Terwijl er gezegd wordt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet, gelijk in de verbittering geschied is.”*

Broeders en zusters, laten wij deze ernstige waarschuwing ter harte nemen.
De Heer zegene u. Amen.